

[Aukse.]

klage en smule, at vi på grund af den store travlhed i folketinget i øjeblikket ikke stærkere får markeret det historiske skel, der med vedtagelsen af dette forslag til lands- og regionplanlægning sættes i vor planlægningshistorie. Vi savner måske også i udvalgets i øvrigt udmærkede betænkning en fanfare, der tilkendegiver, at vi nu for første gang i Danmarkshistorien på landsplan og regionplan udarbejder en samlet ramme for vort lands fremtidige arealanvendelse. Hidtil har vi planlagt inden for forskellige sektorer i de forskellige kommuner med en vis kontrol fra boligministeriets og andre ministeriers side. Vi har planlagt stykkevis og delt, og vi har aldrig haft den helhed over det, der kunne trænges til.

Vi har i ti år arbejdet med forslaget om landsplanlægning og forslaget om regionplanlægning, og nu ser det endelig ud til, at det skal lykkes at få en samlet plan for, hvad vi ønsker at bruge det danske areal til, og hvordan vi vil udnytte de muligheder, vi har i vore fysiske omgivelser, ude omkring i amterne og i kommunerne. Det er helhed, vi har savnet indtil nu, og jeg mener derfor, det er meget positivt, at vi med vedtagelsen af lovforslag i enighed her i folketinget går ind for en så vigtig reform, for der er ingen tvivl om, at der bliver store vanskeligheder med at indkøre en sådan lands- og regionplanlægning på en fornuftig måde i amter og kommuner. Vi skal forhindre rivalisering mellem amter og kommuner. Vi skal sikre et samarbejde mellem de berørte instanser. Vi skal sikre, at det demokratiske element med inddragelse af befolkningerne får den rigtige plads i planlægningen, og vi skal sikre mange andre ting. Det kræver god vilje, det kræver opfindsomhed, og det kræver navnlig evne til at finde nye veje at klare vanskelighederne på. Derfor tror jeg altså, at det er vigtigt, at de fem partier i enighed gennemfører lovforslaget.

Man skulle ikke, når man hørte debatten ved første behandling, tro det muligt, at alle fem partier kunne finde hinanden om lands- og regionplanlægningslovforslaget. Ikke mindst de konservative var ved første behandling særdeles kritiske over for selve tankegangen og en række af de helt centrale bestemmelser i lovforslaget. Men i kraft af det store arbejde, der blev gjort i udvalget,

og den store imødekommenhed og fleksibilitet, der blev udvist af de borgerlige ordførere, navnlig venstres og de konservatives, lykkedes det alligevel at nå frem til et resultat, som nok på nogle områder betyder ændringer, oven i købet efter min mening ændringer til det bedre, men som bevarer selve grundtanken, selve mønsteret for lovgivningen intakt, og som accepterer selve det system, der er lagt op til med en lands- og regionplanlægning, som boligministeren på forhånd havde opnået principiel enighed med de kommunale organisationer om.

De ændringer eller, som jeg sagde før, forbedringer, der sker, efter at udvalget for fysisk planlægning har arbejdet med lovforslaget, skal jeg nævne ganske kort:

For det første formålsparagraffen, hvor vi ikke foregriber, hvad der skal komme ud af landsplanlægningen og regionplanlægningen, men tilkendegiver en efter min mening meget væsentlig holdning, nemlig at vi ønsker en mere ligelig udvikling i det danske samfund, og at denne holdning må indgå som noget meget afgørende i hele planlægningsarbejdet. Det vil kræve en større grad af planlægning og en større grad af styring, men jeg mener, at vi alle uden at tage hul på hele diskussionen om, hvad man skal forstå ved en ligelig udvikling, må være interesseret i, at den skæve udvikling, vi i de senere år har været inde i, bliver afløst af en anden udviklingslinje, der fører til større lighed mellem de forskellige landsdele i erhvervsudbud osv., og som ikke fortsætter den store koncentration omkring hovedstaden, som vi har set i de senere år.

En anden væsentlig bestemmelse, som vi efter min mening har forbedret under udvalgsarbejdet, er § 18, der siger noget om amternes adgang til at udtale sig om andre organers planlægningsbeslutninger, inden disse beslutninger træffes. Det har været et hovedsynspunkt for udvalget ikke at nægte amterne rimelig adgang til at udtale sig, hvor de som regionplanmyndighed rimeligt kunne komme med nogle udtalelser. Men vi var interesseret i at forhindre, at dette rimelige hensyn til amterne udviklede sig til en ny form for dobbeltadministration, og vi har ydet et beskedent, men jeg synes væsentligt bidrag til at løse lidt af de dobbeltadministrationsproblemer, vi står overfor, og som vi ofte,